

עין משפט
גר מצודה

עם א מ"י פ"ב מהלכות
מנעם שר הלכה טו
וע"ס כ"ח:
ב ב ג ח"י פ"ז מהל'
רנח הלכה ה סמג
פסן מה טו:
א ד מ"י פ"ס הלכה י:

מסורת הש"ס

זנחים קח. ע"ש,
שביעית פ"י מ"ח (פ"י)
ל' (תו"ט, ג) וק"פ
א משנה היא (ד) וק"פ
א משנה היא, (ס) וק"פ
זנחים קח. ד"ה עיר.

נדה אור השלם

- ואשר לא צדה
אלהים אנה
לדור
שמי לך מקום אשר
ש ששמה:
כי בעיר מקלטו ישב
ל מות הכהן הגדול
וצרי מות הכהן הגדול
אל הרצח אל ארץ
קחה: כמדבר לה כן
זה דבר הרצח אשר
ש ששמה וחי אשר יבה
רעהו בבלי רעת
וא לא שנה לו מתמלא
לשם: בדרם יט ד

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ה' למילתיה: הלך אחר פתחה. כולה
כולה בחוך ופתחה לפניו כלפנים:
דהבא [א] ובריתא רבי יהודה ומתני'
ר' רבנן ושינויא קמא ליתא: אימור

דשטעטס לײַז כ׳. כלומר הייב צײַט
אױסרעסן להא דעמאל צירובױסלס אלץ
אחר הנוץ כ׳ כר׳ ייִדעלס העמאל און
מנאָה צה חדש צירובױסלס הָלָךְ אחר
הנוץ ולא מנאָה צה צערי מקלט הָלָךְ
אחר הנוץ מציט מוקמט לה צערי
הודעלה אלה השמאל מתאן צייט און
ציימור דשטעמל ילל לרבי ייִדעלה צבי
מעשר צבאלל הָלָךְ אחר הנוץ משוס
דציכא למימר לחומרא צין עיקרו
צפנים ונפיו צחון צין עיקרו צחון
ונפיו צפנים דרגי מעשר ציכא און
צפנים צין צחון חדל לחומרא וחדל
לקולל חומר צפנים צחון צחון שצחון
יכול לפדותו וצפנים ציט יכול לפדותו
לקצטי יליי חסידות וחומר צחון
מצפנים ציטו נאכל צחון בלא צפנים
וצפנים אכולו בלא צפנים וציכא למימר
לחומרא אחרת דמפרש ציטו אױל:
עיקרו צחון ונפיו צפנים כ׳.
אחר הנוץ לענין צפנים: **עיקרו צפנים**
ונפיו למחן. הָלָךְ אחר הנוץ לענין
אכילה דעיקרו עיקר צחון נפיו ואחר
לכולו דמפרש ציכא ציכא (ו) מקודס
שננס: **אלל צערי מקלט.** על כרחק
עיקרו צפנים ונפיו למחן לא משכחת
לה אלל לקולל: **אחר רבא בעיקרו**
כולי מלחלל לא פליגי כ׳. לעולם
דקחא משניין הא רבי ייִדעלה ובה עיקרו
לדרבנן לא שדיין לא נוף צמר עיקרו
וצל עיקרו צמר נוף לא תבשר אלא
בשר מקלט דקחתי צמיחא מענגד
החומה ופליגס מלפניס ורבי ייִדעלה
פליג ואמר שדי עיקרו צמר נפיו
ורקאמרת דלחלל לחומרא קאמר און
נמי לחומרא אחרין לא לענין צפנים
לחומרו ולענין מקלט ריכא דעיקרו

יואל שדי עיקרו בחר נופו ואם רואה
 בזה דעיקרו בפנים ונופו בחוץ קדאמר
 לאו למימר עיקרו בחר נופו ולימור
 בלתי נמי מצי קטיל קאמר דעיקרו
 בחר מצי קטיל והיה דקאי רוצה נופו
 חוץ לתמום ולהורגו בחיים וצדירות
 לו לבחור עמלם קיץ בחר עיקר לא שדין
 אחר הנוף למחוי עיקרו דרגא לנופו
 ויגלה דרך העיקר ויגרנו נופו קאמר
 דה דהא לאו עיקר שדי בחר נופ אלא
 מצי אחר הנוף. קדאמר ממני' דהא
 אחר הנוף ורבי יהודה היא וכולהו
 נשעין מקטל אף אחר הנוף קאמר
 גיסם שדי עיקר בחר נופו לחומרה ולא
 עיקרו בפנים ונופו בחוץ שדי נופו בחר
 ומנין דשדין עיקר בחר נופ לחומרה:
 לשכונה. בחר הנוף כי מן העיר אינו
 רשאי ללאת מן העיר שלא גלה שם:
 יל שלם ערים: מקום ⁽¹⁾ מקומך.
 ודממני' נמי דקמני גולה משכונה
 ופ"ס. אלו רואים לכנדך יקבל משה:
 מעלים

אוליגין ורבנן סברי לא. רב אשי אמר מאי אחר הנוף

אימור דשמעת י"ה ארבי יהודה (ו) אדומרא. וזרין עיון מנה ליה
 דלא אמרין גס להקל י"ל דמקבאל אית ליה דלא פליגי
 דעי יהודה ורענן כולי האי כי אם צומרא בעלמא: **נבי** מעשר
 אדומרא עיקר בחיז ונפול כפניה כי יזכי דכנפול לא מצא פדוק בל.

פי' לא אוליג' כתר נוף לקולא לומר
דמי היכי דכנופו דכנסים מצי אכיל
גלא פדיה הכי נמי צעיקו במחן
כאילי ליה גלא פדיה אכיל לחומרא
דוקא לומר דלא מצי פריק ליה צעיקו
ומשמע דפשיטא ליה דכנוף גופיה מצי
אכיל דמי דשדיק עיקר כתר נוף
לחומרא מ"מ טוף לא שדיק כתר
עיקרה גם לחומרא:

מר כבד עיקרו הוי דרגא ב'ו.
קת קשה מנא ליה לאפלוני
רצנן ארבי ידועה דהא ויש לומר
דמשמע מתוך הברייתא דפליגי (ט) לרבי
הנודה בתרמי בין נמעשר בין צערי
מקלט מדנקט ערי מקלט גבי ירושלים:
דב אשי אמר מאי אחר הנוף. פי'
רב אשי כ"ז (א) למדק פה'
דפרעין אלף עיקרו צפנים ונפול לחון
דהא נמי דנעיקרו מני קטיל וקאמר
דלף אחר הנוף קתני מתני' דגם אחר
הנוף דאלין היכי דמורא (כ) כמו
דנעיקרו בתוך ונפול צפנים דשדין
עיקרו צמר נפול ואף בעיקר לא מני
קטיל ודיה' דאזלין צמר עיקר
למסדייה נפול חסר עיקרו לחומרא
נגון בעיקרו צפנים ונפול לחון דלף
בנפול לא קטלין דאזלין צמר עיקרו
וקשה דל"כ כי היכי דקתני הנוף אחר
הנוף דהיינו אף אחר הנוף אי"ה דהוא
(טז) נמי לתת (יז) הכל הוה איה בעיקר
ועוד קשה דהא לעיל גבי מעשר כי
קאמר דאזלין צמר הנוף לחומרא
משמע דמכל מקום פסיעה ליה דדין
לף עמל לא היה בטל כלל דלא שדין
ליה צמר עיקרו דפרשיה לעיל ולכן
הנא פירוש הרי"ם דודאי דין קטן עמל
ל"ה היה בטל לעולם דגם צמר לחומרא
דפרשיה ודי האמר אף לאמר

הנוף שדין ליה עיקר לחומרא (א) כמו עיקרו בחון ויטפו בפנים כי היכי דטפו לא מצי קטיל בעיקר נמי לא מצי קטיל והא דהין דעיקר אצילי בחר נפישא שם לעיקר דין עצמן כגון דעיקרו פנים ויטפו בחון ואפי' בדטפו מצי קטיל בדמיסר' לעולם כי לא לנזק דין עצמן גם להלקח מכל מקום דעיקר מבפנים לא מצי קטיל דלא שדין העיקר במחר הנוף לקולא רק לחומרא אבל הקוטרס' פירש כי אחר הנוף המאוס בדכולי הש"ס לענין לנזק בחר העיקר לאטריק למימר הכא גבי קולטו דרומינ' שדינן עיקר בחר הנוף לחומרא לפי כי ויטפו אחר קטא דנקט אחר הנוף טפי מאחר העיקר מיהו גם זה קשיא דהא לענין מעשר לא שדינן לעולם בחר עיקרו כדפ"ל בלך יחא (א) לפי הרי"ס:

פסכ' קטיו. קהא דהא אחרנין כבר גולה מפלך [שפלך] ויעוד דא קאמר בן יו גולה מעיר לעיר ר"ל עיר גולה מעיר לעיר יהיה רשאי לילך בכל העיר ובחומותיה ואם יגלה לפסכו פסכו קולטו בו שלא יאח משכונה לשכונה (א):

חמיות

עיקרו ולא מצי קטיל בנפשו ומשום דבבולי גמרא שדין טוף במר עיקר
מיתני ר' זעירא **העיר**. רואה עבדה לעיר מקלט וחזר ורצה לחלו
 עשה' אלא מפני ראותה ראשונה: וכן לוי. ששה מיושבי העיר והיה
 גמ' ושמי' לך בחיור. כאן הכניסו הקדוש ברוך הוא למשה
 שסמחה ממנה ליה קולטות ואף עיר מקלט יצו עיר ויהי: **פלג**.
 ששה: **מקלטו**. הלא יצירה הוא דמצי למכחז כי שם

דבורה הכי מצי קטיל ליה כי פליגי במהוי עיקרו דרגא לנופו לעלות משם להרגו ר' יהודה דמסתי הכל אנה נוסח (אח) (נאח) אחו

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

(א) רש"י ד"ה באל
ובריתא רש"י קו על מלך
ובריתא (כלומר דמתניתין
היא. אבל מצינו שהר"י
בכ"מ ברש"י ומוס' ועי'
שיטה מקובלת ב"ק עה
:43"פ

רבינו חננאל

דתני במקום שהוא נוסח
לרבנן. ודחינן אימור
דשמעת ליה לר' יהודה
דאזיל בתר הנוף לחומרא
כר כדמפרש ופשוטה
היא: אמר רבא אי קא
בעיקרו ועיקרו לפניו
התתוס דכרי הכל לא מצו
קטיל ליה דקלטיה עיקרו